badání — 9; III. kritické — vědecké výzkumy — 3; IV. vědecké naučné systematické přehledy — 1; V. politicko-vědecké práce — 2; VI. z methodologie — 1. V tom počtu v jazyku českém: z I. skupiny: »Základy moderního práva soukromého«, vyd. Čsl. akademie věd, 1928, str. 1—347 velikého oktávu; »Staré a nové směry v nauce práva soukromého« — Právník, 1931, str. 73—87, 117 až 122; z II. »Právní vznik československého státu« — Právník 1929, a z III. »Příspěvek k revisi československého zákoníka občanského« — Právník, 1926. (Co bylo uveřejněno od r. 1932 až do jeho smrti, nemohli jsme pro krátkou dobu ještě zjistiti.)

Nenastala ještě doba, abychom mohli sečísti všechny jeho zásluhy na vědeckém poli v odvětví práva. Zdůrazňujeme pouze to, že charakteristickými jeho směry pro tuto jeho činnost byly: 1. sociologická methoda, 2. methoda evolučního rozvoje v dějinách práva, 3. usilování o svobodu badání práva. Soudíme, že bez nadsázky lze říci: Dnistrjanskyj byl význačný právník a učenec s velikou tvůrčí produktivností. Dne 5. května t. r. zemřel v Užhorodě.

O. Mycjuk.

Za prof. Michalem Arturovičem Zimmermannem. Dne 28. května 1935 zemřel náhle profesor práva mezinárodního na Masarykově universitě v Brně Zimmermann. Narodil se dne 21. listopadu 1887 v Kutajisu (Zakavkazje — Rusko). Po absolvování petrohradské university připravoval se k habilitaci na téže universitě pro obor práva mezinárodního. Světová válka odvedla ho na pole válečné a po vypuknutí ruské revoluce dostal se do ciziny jako vyhnanec. Z Cařihradu přišel přes Balkán do Prahy v r. 1923, kdy se tu tvořila Ruská právnická fakulta. V jejím lůně se mohl Zimmermann vrátiti ke svému oblíbenému oboru, byv r. 1923 zvolen docentem práva mezinárodního. Brzy nato, t. j. v listopadu 1926, byl zvolen řádným profesorem práva mezinárodního na téže fakultě. V r. 1928 stal se členem profesorského sboru Svobodné školy politických nauk v Praze a dne 10. listopadu 1929 byl ustanoven smluvním profesorem práva mezinárodního na právnické fakultě Masarykovy university v Brně. V roce 1933 pak přednášel na Akademii práva mezinárodního v Haagu.

Vědecká činnost Zimmermannova byla velmi pestrá. Již v Petrohradě vydal r. 1912 spis: Bospor i Dardanely (2. vyd. 1915). Za svého působení na Ruské právnické fakultě v Praze sepsal Očerki novogo meždunarodnogo prava. Mirdyne dogovory. Liga nacij. Postojannaja Palata Meždunarodnogo suda (Praha 1924, 2. vyd.), Materialnoe meždunarodnoje pravo, I—II (Praha 1925) a Vměšatelstvo i priznanie v meždunarodnom prave (Praha 1926). Od r. 1925 byl horlivým spolupracovníkem Zahraniční politiky, v níž uveřejňoval četné úvahy o různých mezinárodních otázkách. Z nich bylo by poukázati zběžně k těmto: Uznání vlády v mezinárodním právu (1925); Historický a právní význam problému bezpečnosti (1925); Spojené státy severoamerické v hi-

storii mezinárodního práva (1926); Rusko a Cařihrad v době světové války (1926); Záruka bezpečnosti v Ženevském protokolu (1926); Rýnský pakt (1927); Ruská diplomacie a světová válka (1928); San Stefano a Berlínský kongres (1928); Americký projekt paktu proti válce (1928); Problém mezinárodní bezpečnosti a Společnost národů (1928); Svatá stolice a mezinárodní právo (1929); Londýnská námořní konference (1930); Panevropa či evropská konfederace (1930); Úkoly konference pro omezení zbrojení (1932 a 1933); Intervence v mezinárodním právu (1933); Válka v učení Masarykově a mezinárodní právo (1935). Kromě toho přispíval Zimmermann ještě do jiných časopisů a byl též spolupracovníkem Slovníku národohospodářského, sociálního a politického, jakož i Slovníku veřej. práva československého.

Jako příručku ke svým přednáškám na Svobodné škole politických nauk v Praze publikoval knížku: Historický vývoj mezinárodního práva v XIX. a XX. století (Praha 1929). Za svého působení na právnické fakultě v Brně uveřejnil Zimmermann především různé studie ve Vědecké ročence právnické fakulty Masarykovy university, a to: Dva pakty. Pakt o Společnosti národů a Pakt Kelloggův (1930); Mezinárodní právo starověkého orientu (1931); Prostorové meze mezinárodního práva (1933). Jeho živý zájem o Společnost národů, v níž viděl pevný mezinárodní svaz, vedl ho k napsání monografie: Společnost národů (Praha 1931). Značnou pozornost věnoval Zimmermann i soukromému právu mezinárodnímu, o němž napsal spis: Mezinárodní právo soukromé (Brno 1933).

Jeho přednáškový kurs na Akademii práva mezinárodního v Haagu týkal se Krise mezinárodní organisace na sklonku středověku. Své dílo chtěl dovršiti systémem veřejného práva mezinárodního, z něhož právě vyšel I. díl pod názvem: Mezinárodní právo. Tato část jeho systému probírá teoretické základy práva mezinárodního a hlavně jeho historický vývoj.

Ač Zimmermann nebyl příslušníkem našeho národa, přece dovedl se s ním záhy sblížit a přiblížit se k československému pojetí mezinárodně politických problémů. Proto také v jeho literární činnosti, pokud se vyvíjela v československém prostředí, projevil se tak zřetelný sklon k právně politickým úvahám. Tento ráz prozrazuje zejména jeho monografie: Společnost národů, která chce u nás popularisovati ideu Společnosti národů. Jinak se Zimmermann snažil řešiti mezinárodní problémy vědeckou metodou a nalézti k nim svůj právně filosofický postoj. S velikou pozorností si všímal nových mezinárodních proudů a problémy, jimiž se obíral, zpracovával s poměrnou důkladností, dokládaje své výklady podrobnou dokumentací. Také k československé internacionalistické literatuře nalezl kladný poměr a svými spisy ji dojista obohatil. Je litovati, že smrt mu zabránila v další jeho plodné práci, neboť tím je jistě značně dotčena i československá právní věda.

Doc. Dr. Bohumil Kučera.